RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 212.815 van 28 april 2011
in de zaak A. 191.744/XII-5748

In zake: Marc VAN ROOSBROECK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rudi Beeken
kantoor houdend te 3390 Tielt-Winge
Kraasbeekstraat 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door de Scholengroep 4
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 maart 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 12 februari 2009 van de raad van bestuur van de scholengroep 4 van het Gemeenschapsonderwijs waarbij Marc Van Roosbroeck ter beschikking wordt gesteld wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 november 2010, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 25 januari 2011, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 29 maart 2011.

Na het uitstel van de terechtzitting heeft verzoeker een memorie ingediend "met uitbreiding van de vordering tot nietigverklaring met tweede valsheidsincident", heeft verwerende partij een "aanvullende laatste memorie" ingediend en verzoeker een "antwoordmemorie". Na het tweede uitstel van de zaak hebben verzoeker en verwerende partij nog schriftelijk aanvullende informatie aan de Raad meegedeeld.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rudi Beeken, die verschijnt voor verzoeker, en advocaten Marc Stommels en Jan Fransen, loco advocaat Marc Stommels, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, vast benoemd onderwijzer in het Gemeenschapsonderwijs, wordt op 29 januari 2002 door de raad van bestuur van de scholengroep 4 van het Gemeenschapsonderwijs uitgenodigd op een hoorzitting, met het oog op het toepassen van de ordemaatregel bedoeld in artikel 60 van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs.

Op 26 februari 2002 beslist de raad van bestuur om de raad van beroep voor te stellen verzoeker ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

Verzoeker tekent bezwaar aan tegen dit voorstel bij de raad van beroep van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs.

Op 5 september 2002 beslist die raad van beroep om het beroep van verzoeker ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren en de terbeschikkingstelling op te leggen.

Op 24 september 2002 beslist de raad van bestuur van de scholengroep deze beslissing uit te voeren met ingang van 6 maart 2002.

3.2. Bij arrest nr. 187.142 van 16 oktober 2008 wordt vastgesteld dat de beslissing van de raad van beroep om aan verzoeker de terbeschikkingstelling op te leggen is aangetast door machtsoverschrijding, omdat ze uitgaat van een onbevoegde overheid. Ze wordt bij datzelfde arrest dan ook vernietigd.

3.3. Op 12 februari 2009 neemt verwerende partij de volgende gemotiveerde beslissing : "de ordemaatregel: 'TBS wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst', wordt uitgesproken".

Luidens het afschrift dat aan verzoeker wordt bezorgd is deze beslissing genomen ter "Vergadering van de RvB van 12.02.09" als agendapunt A/004/2009/P/011.

De beslissing is ondertekend door de algemeen directeur.

IV. Valsheidsprocedure

4. Verzoeker voert in een tweede middel de onbevoegdheid aan van de steller van de akte. Volgens verzoeker kan de raad van bestuur op 12 februari 2009 onmogelijk deze beslissing hebben getroffen omdat hij op die dag niet heeft vergaderd en is de beslissing ook onterecht ondertekend door de algemeen directeur en niet door de voorzitter van de raad van bestuur. Volgens verzoeker nam de algemeen directeur op eigen houtje een beslissing waarvoor hij niet bevoegd is.

Verwerende partij antwoordt hierop dat inderdaad niet de raad van bestuur, maar wel de algemeen directeur op 12 februari 2009 bij hoogdringendheid is opgetreden. De raad van bestuur is bij zijn eerste bijeenkomst daaropvolgend, dit

is op 16 maart 2009, de beslissing bijgevallen. Dat op de bestreden beslissing de "raad van bestuur" staat vermeld, is volgens verwerende partij een spijtige en ongelukkig geformuleerde redactiefout.

5. Het middel krijgt in het auditoraatsverslag de volgende beoordeling:

> "Bij gebrek aan betichting van valsheid vanwege verzoeker dient o.i. aangenomen te worden dat, blijkens stuk 1 van het administratief dossier van de zaak, de raad van bestuur van de scholengroep op 12 februari 2009 een gemotiveerde BESLISSING heeft genomen waarbij lastens verzoeker de ordemaatregel 'TBS wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst' wordt 'uitgesproken', in de zin dat aldaar de desbetreffende beslissing ook daadwerkelijk werd genomen en formeel veruitwendigd, en aan de algemeen directeur werd opgedragen (artikel 3) aan die gemotiveerde beslissing UITVOERING te geven.
> Zo wil de verwerende partij het ook doen voorkomen waar ze het bedoeld stuk in haar administratief dossier inventariseert als 'Bestreden beslissing van de Raad van Bestuur van scholengroep 4 van 12.02.2009' en in haar memorie van antwoord het voorwerp van het beroep ook als dusdanig omschrijft.
> Zodoende lijkt de raad van bestuur op die dag de beslissing genomen te hebben waarvoor ze, zoals hoger in ons verslag gezien, in toepassing van artikel 23, § 1, 3/, d, van het bijzonder decreet van 14 juli 1998, op dat ogenblik als enige formeel bevoegd lijkt te zijn geweest.
> Is verzoeker van oordeel zich met dit standpunt niet te kunnen verzoenen omdat er, zoals hij lijkt te insinueren, op die datum door de raad van bestuur geen rechtsgeldige beslissing ter zake zou zijn genomen, maar wel door de algemeen directeur, dan wel om nog een andere reden, dan staat het hem vrij overeenkomstig artikel 51 van het procedurereglement bij de ter zake bevoegde rechter een vordering wegens valsheid in geschrifte in te leiden".

6. In zijn laatste memorie volhardt verzoeker in het middel. Hij deelt mee overeenkomstig artikel 51 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) een valsheidsprocedure te hebben ingeleid omdat er duidelijk geen sprake is van een op 12 februari 2009 daadwerkelijk genomen en formeel veruitwendigde beslissing van de raad van bestuur.

7. Artikel 51 van het algemeen procedurereglement luidt:

> "Zo een partij een overgelegd stuk van valsheid beticht, wordt de partij die het stuk heeft overgelegd door de staatsraad of het lid van het auditoraat belast met het onderzoek, of door de kamer bij dewelke de zaak aanhangig is, verzocht zonder verwijl te verklaren of zij volhardt in haar bedoeling er van gebruik te maken.
> Zo de partij op deze vraag niet ingaat, of zo zij verklaart dat zij van het stuk geen gebruik wenst te maken, wordt het verworpen.

Zo zij verklaart dat zij er gebruik wil van maken, wordt er zonder verwijl verslag over uitgebracht bij de kamer bij dewelke de zaak aanhangig is.
Wanneer deze oordeelt dat het van valsheid beticht stuk geen invloed heeft op haar eindbeslissing, wordt er geen rekening mede gehouden.
Zo zij, integendeel, oordeelt dat het stuk van wezenlijk belang is voor de oplossing van het geschil, dan schorst zij het geding tot het bevoegd rechtscollege er de valsheid uitspraak heeft gedaan".

8. Ter terechtzitting van 30 november 2010 is aan verwerende partij gevraagd om mee te delen of zij volhardt in haar bedoeling om van het stuk dat door verzoeker van valsheid is beticht, gebruik te maken.

Verwerende partij heeft alsdan laten acteren dat zij geen gebruik meer wenst te maken van dit stuk. Zij verwijst naar de beslissing van de raad van bestuur van 16 maart 2009, die volgens haar "aldus de beslissing van de algemeen directeur tot de zijne [heeft] gemaakt". Afschrift van deze beslissing gaat als stuk 2 van een aanvullende inventaris, die zij heeft gevoegd bij haar laatste memorie.

9. Op diezelfde terechtzitting verklaart verzoeker het voorwerp van zijn beroep te willen uitbreiden tot de bedoelde beslissing van 16 maart 2009, welke hij eveneens van valsheid wil betichten.

Verwerende partij verzet zich tegen dit verzoek, dat volgens haar niet tijdig is.

10. Uit de stukken die aan de Raad van State zijn bezorgd, blijkt dat zowel de beslissing van 12 februari 2009 als de beslissing van 16 maart 2009 voorwerp vormen van een valsheidsprocedure.

11. Verwerende partij verklaart dat zij overeenkomstig de bepalingen van artikel 51 van het procedurereglement volhardt in haar beslissing van het stuk 2 van de aanvullende inventaris gebruik te maken.

12. Te dezen rijst dan ook de vraag of het tweede van valsheid betichte stuk wel of niet van wezenlijk belang is voor de oplossing van het geschil dat verzoeker bij de Raad van State heeft aanhangig gemaakt.

Deze vraag dient bevestigend beantwoord te worden.

De Raad van State is alleszins niet bevoegd om zelf zich over het bestaan van de valsheid uit te spreken. Het onderzoek van en oordeel over de betichting van valsheid behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechter, te dezen de strafrechter.

Zo de dagvaarding van verzoeker ertoe leidt dat de bevoegde justitiële rechter tot het oordeel komt dat het kwestieuze stuk inderdaad vals is, zoals verzoeker beweert, dan heeft dat een weerslag op de procedure die wordt gevoerd voor de Raad van State. Valse stukken hebben geen bewijskracht. De Raad van State kan met dergelijke niet-bewijskrachtige stukken geen rekening houden en ze niet betrekken bij de oplossing van het geschil.

13. De betichting van valsheid die verzoeker middels een klacht met burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter heeft ingesteld heeft betrekking op stuk 2 van de aanvullende inventaris en, voorbij dat stuk zelf, de beslissing zelf waartoe hij het voorwerp van het beroep wil uitbreiden. Indien de bevoegde rechter tot de valsheid van dat stuk besluit, zou de Raad van State op dat stuk, dat het voorwerp zelf van het huidig geschil bevat, geen acht meer mogen slaan. Alleen al om die reden is dat stuk evident van wezenlijk belang voor de oplossing van het geschil.

14. Het stuk dat verzoeker middels een klacht met burgerlijke partijstelling van valsheid beticht, is dus van wezenlijk belang voor de oplossing van het geschil. Er bestaat derhalve reden om, met toepassing van artikel 51, vijfde lid, van het algemeen procedurereglement, het geding te schorsen totdat het bevoegde rechtscollege over de vordering van verzoeker uitspraak heeft gedaan.

15. In die omstandigheden spreekt de Raad van State zich thans nog niet uit over de ontvankelijkheid van de gevraagde uitbreiding van het voorwerp. Ook het onderzoek naar de tijdigheid van de gevraagde uitbreiding kan gedetermineerd worden door de resultaten van de valsheidsprocedure.

BESLISSING

1. De debatten worden heropend.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt er mee belast, na afloop van de strafrechtelijke procedure, het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 april 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,

bijgestaan door

Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Greta Scheveneels **Dierk Verbiest**